

Vicc kategória

A pécsi futamot követően a Hodosi Gábor – Holló Barnabás páros eltűnt, mint szürke szamár a ködben. Egyszerű magyarázatot adtak. Elegük lett. A ritkán bőbeszédű Holló Barnabás viszont most kiborította a bilit.

Már nem tudtam elképzelni, hogy mi lehet veletek. De megnyugodhatnak a szurkolók minden rendben, így a számotokra nem jól zárult pécsi versenyt követően?

- Hogy mi történt velünk? Szétment a motor...pont. Ennyi. A második nap első gyorsaságiján megállt az élet számunkra, és ott feladtuk az idei harcot. Persze megnyugodhat az a tömeg, akit még mindig a Zsiguli mozgat meg, mert baj nem lett, mármint velünk, csak most nincs „szíve” a technikának, kell egy szívátültetés a folytatás előtt. Kapkodnunk nem kell, mert mi befejeztük az idei bohóckodást, mert nekünk ez az idei év inkább az volt, mint versenyzés.

Osztrák verseny? Hogyan tovább?

- Biztos meg lesz tartva, de minket nem izgat. Nem tudom, hogy a bajnokságba beleszól-e ez a külföldi futam, de igazából most mondjam...nem is érdekel. Ami itt megy, komolyan mondom vicc...bele fárad az ember, akkor is, ha az élete a rali.

Mitől vagytok így magatok alatt? Az, hogy év vége felé közelítünk, és elfáradtatok, esetleg a versenyek színvonala, vagy csak maga a technika ördöge bosszant titeket?

- Kicsi szerencsénk sem volt az idén. Nem bírtunk egy normálisat autózni, mert mindig volt valami nyűg. Nem érdekel, hogy első, vagy másodikak leszünk a bajnokságban, ha egy verseny sem volt kerek, és nem tudtuk 100%-osan jól érezni magunkat. Pécsen is minden úgy nézett ki, hogy na, majd akkor most...de nem. Pedig nagyon ott voltunk tényleg mindketten, mind fizikálisan és mentálisan is. Ez van. Ez nekünk már az év első versenye óta így megy, tehát azért menet közben a sok balszerencsés fordulat ellenére is úgy voltunk, hogy nem baj, csináljuk....de most elfogytunk, mi is, és a gép is így a végére.

Félve kérdezem a jövő évi terveiteket, talán nem a legjobbkor, de tervezni mindig kell. Felskicceltétok már a 2015-ös évet nagyjából?

- Mire tervezzünk? Most őszintén? Nincs mire. A rali eljutott ebben az országban arra a szintre, hogy szükség van új emberekre, új struktúrára, mert ez így nem megy most sem, és ezután sem fog. Szeretnénk normális szervezéseket, és normális körülmények között versenyezni, minket ennyi érdekel. Az hogy ezt ki lenne, vagy lesz képes megvalósítani, az pont nem érdekel, csak működjön már végre. Mert ez, ami most van, tudod mi?! Vicc kategória....sajnos. DE a pillanatnyi hangulatunktól függetlenül is nagyon hálásak vagyunk a szervizcsapatnak, a szurkolóinknak, és legfőképp a minket támogatóknak, mert nélkülük nem jött volna össze még így sem ez az év.

Köszönet a támogatásért:

Expert Training Kft.; Nord Frank Kft.; AutoCarma Kft.; Prime Energie Kft.; Metál Inox Kft.; Tipp Plusz Kft.; Schönherz Informatikai Stúdió Kft.; Schönherz Iskolaszövetkezet; Terrex Kft.; Elektron-Co Kft.; Degorex Kft.; MAN Szerviz; Imre Gábor Kft., Mester-Építő Kft.; B-Safety Bt.; Hesztia Debrecen Tűzvédelmi és Biztonságtechnikai Kft.

Szöveg: Tiba Anita

Fotó: Zoleg